

ſaaſe let finde ham. Det er det, der har gjort, at Valget i Aarhus har kunnet gaa for ſig ſaa hurtigt og i en ſaadan Orden, at der ſaagodtſom ingen Feil laber ſig paaviſe. Det er en overordentlig praktiſk Maade, og at den ſkulde være i Strid med Valgloven, kan jeg ikke antage. Naar man fører Liſterne for hvert Bogſtav, tror jeg, at Valgloven er fyldeſgjort; ſelv om man ſaa indenfor hvert enkelt Bogſtav ikke følger den lexiſkaſte Ordning. Aldeles latterligt vilde det ialtſald være at relevere dette Moment, thi det er ikke oplyſt, at der er ſket nogenſomhelſt Feil af den Grund. Tværtimod, det har været overordentlig henſigtsmæſſigt, og jeg veed heller ikke, hvad der ſkulde ſke. Saa vilde der alſaa intet Valg kunne holdes i Aarhus, før Valgliſterne ere ordnede efter et andet System. Dette er, tror jeg derfor, noget aldeles Betydningsloſt. Den ærede Ordfører kom med nogle meget forblommede Ord, hvorved han vilde forsvare den Urigtighed, han havde debiteret, og ſom jeg under Nr. 7 i Betænkningen har oplyſt, men jeg forſtoð ikke, hvad det var, det ærede Medlem ſagde, at naar man ſammenlignede det og det og læſte Citations-tegnene, vilde man finde, at det var ikke ſaa urigtigt, hvad Flertallet havde ſagt. Som ſagt, jeg forſtoð det ikke. Da det ærede Medlem ſagde, at han ikke vilde lægge nogen Bægt paa, at der var oplyſt, at Nogle havde ſtemt paa Ingerslev, ſom havde manglet de grundlovmæſſige Betingeſer — ingenlunde ſaa Mange, ſom Bjørnbaſ angav, men derimod et mindre Antal — vil jeg heller ikke gjøre det, men forøvrigt har det viſt ſig, at medens Bjørnbaſ ikke kunde ſtrabe Flere ſammen end de 9, hvoraf idetmindſte de 4 og egentlig de 5 vare urigtige, kunde de Andre ſtrax anføre 4 af hans Velgere, ſom manglede de grundlovmæſſige Betingeſer for Valgretten. Det ærede Medlem vilde drage i Tvivl, at der var 4. Jo, ſandelig var der det, thi den fjerde, nemlig Bjørnbaſs egen Spiſſkolelærer Hanſen, ſom var flyttet til Kommunen i November 1880 og alſaa burde admittes til at ſtemme, var kommen paa Valgliſten iſtedetfor paa Tillægsliſten, og Bjørnbaſ erkjender jo ſelv, at det var en Urigtighed, det var ham ſelv, der førte denne Valgliſte og havde opført ſin Hjelpeſkolelærer paa Liſten, men han erkjender ſelv, at det var urigtigt, ſaa jeg tror ikke, at det ærede Medlem ſkal gjøre ſig den Uleilighed at ſige, at det var tvivlſomt, om det var urigtigt; han holder jo ellers paa Bjørnbaſ. Det kunde ganſke viſt ligge nærmere for mig at antage, at det var urigtigt, hvad Bjørnbaſ der debiterede, men paa Grund af den ſæregne Interesſe, Bjørnbaſ har havt i, at det ikke forholder ſig paa den Maade, vil jeg dog her tro ham ganſke. De øvrige Smaating ſkal jeg ikke berøre. Agitationen lod den ærede Ordfører dog ligge, og det vilde have været mig kjært, om han ogſaa vilde have ſtrøget Alt, hvad derom findes

i Betænkningen, hvor han paa aldeles kritiſk Maade har opſkrevet alt det, for ſtørſte Delen Biſvas, ſom Bjørnbaſ er kommen frem med, og ſom Udvalget netop havde beſtemt, at man ikke vilde gjøre til Gjenſtand for Underſøgelse, fordi det var ganſke uden Betydning, hvorfor der heller ikke blev optaget Noget derom i Udvalgets Skrivelse til Miniſteriet; men det har ikke afholdt den ærede Ordfører fra at optage det i Betænkningen uden nogen videre Bemærkning. Nu ſynes han ganſke viſt ikke at ville inhævere det. — Jeg har nu, tror jeg, gjennemgaaet de forſkjellige Punkter af den ærede Ordførers Tale og kan ſlutte med det, jeg ſagde før, at, hvis vi forkaſte dette Valg, er der ikke mere noget Valg, der er ſikkert; ſaa kan ethvert Valg forkaſtes paa en hvilkenſomhelſt Grund, ſom f. Ex. fordi Valgdirektøren har lyſt Haar eller Tribunen er grønmalet; det ene er ligesaa godt ſom det andet.

Hermed kunde jeg ſlutte, men jeg vil dog tillade mig endnu at ſige et Par Ord, ſom jeg ganſke viſt erkjender ikke ſtaaer i nogen umiddelbar Sammenhæng med det foreliggende Spørgsmaal, men ſom jeg haaber, at den høitærede Formand beſuaugtet ikke vil hindre mig i at fremsætte, da jeg ikke har havt nogen Leilighed til at gjøre det, ikke nogen nærmere liggende Leilighed end den, der her frembyder ſig. Det angaar ikke Aarhusvalget, men Yttringer, der bleve fremsførte af den ſamme ærede Ordfører under Forhandlingerne om Valget paa Færøerne, hvilken Forhandling jeg ved Embædsforretninger var forhindret i at overvære. Den ærede Ordfører benyttede da Leiligheden til at fremsætte mod mig en aldeles uberettiget Sigteſe, ſom hverken havde nogen Grund eller Sammenhæng med det vedkommende Valg. Jeg har ikke havt Leilighed til at kunne paatale det før, og det maatte derfor maaffe være mig tilladt at gjøre det nu ved denne eneſte Behandling. Den ærede Ordfører ſagde nemlig ſaaledes om en Provſt deroppe: „Han har — hvad der er ganſke karakteriſtiſk — brugt netop den ſamme Betragtning, ſom vi igaar hørte her i Thinget fra det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 1ſte Valgkreds (Nimeſtad). Han ſiger nemlig, at han ſkjønede ikke, at det var nyttigt at følge Valgloven; det var langt bedre at gaa udenfor den. Smid- lertid har hele Udvalget — i hvilket ogſaa det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 1ſte Valgkreds har Sæde — været fuldſtændig enigt om, at dette var en høiſt forkaſtelig Betragtningſmaade, og vi have overveiet, om der ikke var Anledning til at ſaae denne Betragtningſmaade ſtraffet“ — den Betragtningſmaade alſaa, ſom det ærede Medlem ſelv tillægger mig. Nu er det jo vitterligt, at den foregaaende Dag havde jeg aldeles ikke talt om Valgloven, da der ikke havde været Anledning dertil. Det ærede Medlem maa alſaa uden Tvivl have ſigtet til de Yttringer, jeg havde brugt den foregaaende Dag,